Hei ystävät!

Lämpimät terveiset Nepalista, Surkhetista, Karnalin provinssista, jossa olen juuri tällä hetkellä.

Monsuunin hännän sateet ovat tänä vuonna tuoneet mukanaan paljon haasteita. Tiet ovat paikoin vaurioituneet pahoin ja maanvyörymät ovat vaikeuttaneet pääsyä yhteisöjen luo. Juuri tällä hetkellä myös Karnalin tärkeät tieyhteydet ovat monin paikoin poikki maanvyörymien vuoksi. Vaikeuksista huolimatta aika Nepalin tiimin ja kumppaneiden kanssa on ollut hyvin merkityksellistä ja antoisaa. On ollut tärkeää kuulla yhteisöjen elämästä, nähdä kumppaneiden työtä läheltä ja pohtia yhdessä sitä, miten voimme parhaiten olla rakentamassa toivoa ja tulevaisuutta tässä muuttuvassa tilanteessa.

Nepalia on tänä monsuunikautena kohdannut myös vakava tulvakatastrofi. Elokuun lopun äkilliset tulvat ja niiden aiheuttamat tuhot ovat vaikuttaneet satoihintuhansiin ihmisiin. UNFPA:n syyskuun tilanneraportin mukaan noin 352 000 ihmistä on kärsinyt katastrofin vaikutuksista, ja tuhansia ihmisiä on edelleen ollut kateissa. Erityisen koskettavaa on se, miten suuri vaikutus katastrofilla on ollut lapsiin. UNICEF arvioi, että noin 17 000 lasta tarvitsee mielenterveyden ja psykososiaalisen tuen apua, ja 541 ilman huoltajaa tai perheestään erilleen joutunutta lasta tarvitsee erityistä suojelua. Lisäksi yli 14 000 lapsen koulunkäynti on häiriintynyt tulvien seurauksena.

Nämä luvut kertovat jotakin katastrofin mittakaavasta, mutta eivät vielä kerro koko tarinaa. Numeroiden takana on lapsia, jotka ovat menettäneet kotinsa, koulunsa tai läheisensä. On perheitä, joiden toimeentulo on vaarantunut, ja ihmisiä, jotka joutuvat aloittamaan jälleenrakentamisen lähes tyhjästä. Haavoittuvimmassa asemassa ovat usein juuri ne, joilla oli jo ennen katastrofia kaikkein vähiten mahdollisuuksia selviytyä kriisistä.

Tässä tilanteessa teidän seurakuntien tukenne merkitys korostuu entisestään. Tässä tilanteessa myös Felm teki päätöksen avustaa katastrofin uhreja sekä Luterilaisen maailmanliiton (LML) että kahden kumppanijärjestön kautta. Tämä on tärkeä osoitus siitä, että haluamme olla mukana paitsi pitkäjänteisessä kehitysyhteistyössä ja lähetystyössä myös silloin, kun ihmiset joutuvat äkillisen kriisin keskelle.

Kun rakennetaan uudelleen koteja, toimeentuloa, kouluja ja yhteisöjä, rakennetaan samalla uudelleen toivoa. Seurakuntien pitkäjänteinen tuki mahdollistaa sen, että työ ei jää vain välittömään hätäapuun, vaan ihmisiä voidaan kulkea rinnalla myös silloin, kun katastrofi ei enää näy uutisotsikoissa. Juuri silloin alkaa usein pitkä ja vaikea jälleenrakennuksen vaihe.

Kristittyinä meillä on tässä erityinen kutsu lähimmäisenrakkauteen. Jeesuksen esimerkki haastaa meitä näkemään ihmisen kokonaisuutena – hänen hengelliset, fyysiset, sosiaaliset ja aineelliset tarpeensa. Lähetystyö ei ole vain sanoja uskosta, eikä se ole vain materiaalista apua. Se on rinnalla kulkemista, ihmisarvon puolustamista, toivon vahvistamista ja

mahdollisuuksien rakentamista niin, että ihmiset voivat itse rakentaa elämäänsä ja tulevaisuuttaan.

Tässä kokonaisvaltaisessa lähetystyössä myös teidän tukenne on konkreettinen tapa rakastaa lähimmäistä. Se yhdistää meidät täällä Suomessa ihmisiin ja yhteisöihin toisella puolella maailmaa. Kun me annamme, rukoilemme, kuuntelemme ja kuljemme yhdessä, olemme osa samaa Kristuksen kirkkoa ja samaa tehtävää.

Terveisiä siis täältä Nepalista – keskeltä haastavaa aikaa, mutta myös keskeltä paljon toivoa. Täällä näkee jälleen kerran, kuinka vaikeidenkin olosuhteiden keskellä ihmiset haluavat rakentaa, oppia, auttaa toisiaan ja katsoa eteenpäin.

Kiitos, että olette mukana tässä työssä. Kiitos rukouksistanne, tuestanne ja siitä, että haluatte kulkea Nepalin ihmisten rinnalla. Juuri nyt sillä on erityinen merkitys.

Siunausta jokaiseen päivään. Toivottavasti tapaamme pian.

Lämpimin terveisin

Susanne